

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí ve věci 2049/2014/NF o odmítnutí Evropské rady poskytnout přístup k dokumentům týkajícím se hospodářské pracovní skupiny pro rok 2010

Rozhodnutí

Případ 2049/2014/NF - Otevřeno dne 08/01/2015 - Rozhodnutí ze dne 15/03/2016 -

Dotčený orgán Evropská rada (Vyřešeno orgánem) |

Případ se týkal odmítnutí Evropské rady poskytnout stěžovateli přístup veřejnosti ke dvěma dokumentům v souvislosti s pracovní skupinou pro rok 2010 pro posílení správy ekonomických záležitostí v celé EU. Evropská rada původně tvrdila, že zveřejnění dokumentů by ohrozilo ochranu finanční, měnové nebo hospodářské politiky Unie nebo členského státu a rozhodovacího procesu orgánu.

Po nahlédnutí do příslušných dokumentů se veřejný ochránce práv předběžně domníval, že jejich obsah se nezdá být tak citlivý, jak tvrdí Evropská rada, zejména vzhledem k tomu, že dokumenty pocházejí z roku 2010. Evropská rada poté své posouzení znovu zvážila a oba dokumenty zveřejnila stěžovateli. Veřejná ochránkyně práv tak shledala, že Evropská rada stížnost vyřešila.

Skutečnosti, které vedly k žalobnímu důvodu

1. Stěžovatel podle nařízení 1049/2001 [1] podal v červnu 2014 žádost o přístup k dokumentům v držení Evropské rady. Dokumenty se týkaly práce pracovní skupiny, kterou v roce 2010 zřídil předseda Evropské rady s cílem posílit správu ekonomických záležitostí v celé EU.
2. Generální sekretariát Rady, který působí jako sekretariát Evropské rady, poskytl původně přístup k 23 dokumentům, na něž se vztahuje žádost stěžovatele o přístup. Následně zveřejnila 17 dalších dokumentů. Odmítl však přístup k jednomu německému a jednomu rumunskému



příspěvku na práci pracovní skupiny s odůvodněním, že jejich zpřístupnění by ohrozilo rozhodovací proces orgánu (čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001).

3. Stěžovatel poté podal potvrzující žádost a požádal o plný přístup k příslušným německým a rumunským příspěvkům.

4. Evropská rada odpověděla na potvrzující žádost stěžovatele a potvrdila rozhodnutí, že ke dvěma dotčeným dokumentům nelze poskytnout ani částečný přístup. V případě obou dokumentů založila odepření přístupu na čl. 4 odst. 1 písm. a) čtvrté odrážce, tj. na ochraně finanční, měnové nebo hospodářské politiky Unie nebo členského státu, jakož i na čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení 1049/2001, tj. na ochraně rozhodovacího procesu orgánu po přijetí rozhodnutí.

5. Stěžovatel se poté obrátil na veřejného ochránce práv.

Šetření

6. Veřejný ochránce práv zahájil šetření stížnosti a identifikoval následující tvrzení a tvrzení:

Evropská rada neprávem odmítla poskytnout veřejnosti přístup ke dvěma dokumentům týkajícím se pracovní skupiny pro rok 2010 s cílem posílit správu ekonomických záležitostí v celé EU. Stěžovatel tvrdil, že Evropská rada by měla poskytnout přístup ke dvěma relevantním dokumentům.

7. Veřejný ochránce práv nahlédl do dotčených dokumentů, aby mohl určit, zda Evropská rada správně použila nařízení č. 1049/2001. Kontrola vedla veřejnou ochránkyni práv k předběžnému názoru, že obsah dokumentů se nezdá být tak citlivý, jak tvrdí Evropská rada. Veřejná ochránkyně práv se rovněž domnívala, že není zřejmé, že se na dokumenty vztahují výjimky stanovené v nařízení č. 1049/2001, na jejichž základě Evropská rada odepřela přístup veřejnosti.

8. Veřejná ochránkyně práv poté požádala Evropskou radu, aby k této stížnosti předložila stanovisko. Veřejná ochránkyně práv zejména vyzvala Evropskou radu, aby se zabývala otázkou, jak při uplatňování příslušných výjimek stanovených v nařízení č. 1049/2001 zohlednila skutečnost, že oba dokumenty, ke kterým přístup odepřela, pocházejí z roku 2010. Veřejná ochránkyně práv obdržela stanovisko Evropské rady. Při provádění šetření veřejný ochránce práv zohlednil argumenty předložené účastníky řízení. Stěžovatel nepředložil připomínky ke zprávě veřejného ochránce práv ani ke stanovisku Evropské rady.

K tvrzení, že Evropská rada neprávem odmítla poskytnout veřejnosti přístup k dokumentům



Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

9. Pokud jde o výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001, tj. ochranu rozhodovacího procesu orgánu, stěžovatel předložil dva argumenty na podporu svého tvrzení, že Evropská rada neoprávněně odepřela přístup ke dvěma dotčeným dokumentům. Zaprvé tvrdil, že výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 3 lze uplatnit pouze tehdy, pokud orgán rozhodnutí dosud nepřijal. V této souvislosti poukázal na to, že Evropská rada již podepsala doporučení pracovní skupiny, která byla následně schválena ve formě dvou legislativních balíčků nazvaných „Six-Pack“ a „Two-Pack“ Evropským parlamentem a Radou. Zadruhé stěžovatel nesouhlasil s hodnocením Evropské rady, podle něhož by ochrana rozhodovacího procesu převážila nad veřejným zájmem na zpřístupnění. Tvrdil, že doporučení pracovní skupiny tím, že pomáhají utvářet reakci EU na finanční krizi, ovlivnila životy občanů v celé EU. Z tohoto důvodu by veřejný zájem na zpřístupnění měl podle názoru stěžovatele převažovat nad ochranou rozhodovacího procesu orgánu.

10. Stěžovatel se nevyjádřil k tomu, jak Evropská rada uplatňuje výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) čtvrté odrážce nařízení č. 1049/2001, tj. ochranu finanční, měnové nebo hospodářské politiky EU nebo členského státu. **11.** Evropská rada ve svém stanovisku informovala veřejného ochránce práv, že s ohledem na jeho předběžný názor byly oba dokumenty důkladně přehodnoceny. Nové posouzení vedlo Evropskou radu k závěru, že již není vhodné odepřít přístup veřejnosti k dokumentům, zejména vzhledem k tomu, že dokumenty byly starší než pět let. Evropská rada tedy dokumenty zveřejnila v plném rozsahu a sdílela je se stěžovatelem.

Hodnocení veřejného ochránce práv

12. Veřejná ochránkyně práv vítá rozhodnutí Evropské rady poskytnout veřejnosti přístup k dotčeným dokumentům.

Závěr

Na základě šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

Evropská rada tuto záležitost vyřešila.

Stěžovatel a Evropská rada budou o tomto rozhodnutí informováni.

Emily O'Reillyová

Ve Štrasburku dne 15. března 2016



[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001, L 145, s. 43.